

תפ"ח 1855/10/15 - מדינת ישראל נגד דניס טרטיאקוב

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"ח 1855-10-15 מדינת ישראל נ'

טרטיאקוב(עציר)

בפני הרכב כב' השופטים:

יוסף אלרון, נשיא [אב"ד]

רבקה פוקס

דניאל פיש

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

דניס טרטיאקוב

הנאשם

גזר דין

פתח דבר

1. נגד הנאשם דניס טרטיאקוב (להלן: "הנאשם") מחזיק דרכון אוקראיני, שהגיע לארץ באוגוסט 2014, הוגש כתב אישום ובו ארבעה אישומים.
2. ביום 28.9.16, בתום שמיעת הראיות, הרשענו את הנאשם פה אחד באישום השני, בעבירות כדלקמן:
חטיפה לשם ביצוע עבירת מין - עבירה לפי סעיף 374 א ובנסיבות סעיף 377 א(א)(7) בנסיבות סעיף 345 (ב)(2)(3)(4) ובנסיבות סעיף 345 א(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
כליאת שווא - עבירה לפי סעיף 377 רישא לחוק העונשין.
אינוס בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 345 א(1) לחוק בנסיבות סעיף 345 ב(2)(3)(4) לחוק העונשין.
חבלה חמורה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 333 בצירוף סעיף 335 א(1) לחוק העונשין.
פריצה, כניסה והתפרצות לבניין שאינו מקום מגורים במטרה לבצע פשע, בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיפים 405 א(ב)(ג), 407 ב) בצירוף סעיף 408 לחוק העונשין.
3. ביתר האישומים שיוחסו לנאשם (אישומים 1, 3 ו-4) זוכה הנאשם, כמפורט בהכרעת הדין.

העובדות שנקבעו באישום השני בו הורשע הנאשם

4. בהכרעת הדין נקבע כי ביום 24.1.15, כעדות המתלוננת ה"מ ילידת 1997 (להלן: "המתלוננת"), בסמוך לשעה 7:20 עת הלכה ברחוב שדרות ירושלים בקרית ים, סמוך לאחד הבניינים במקום, פנה אליה הנאשם כשהוא אווז בידו מילון בשפות אנגלית ורוסית, וביקש ממנה בשפה האנגלית כי תעזור לו למצוא את בית הוריו.

המתלוננת על פי הקביעות בהכרעת הדין ענתה לנאשם כי היא ממהרת ואינה יכולה לעזור לו, אך הנאשם המשיך ללכת אחריה ופנה אליה בבקשת עזרה באנגלית במילים "בבקשה, בבקשה" והפנה תשומת ליבה לעבר בניין סמוך.

מיד בהמשך תפס הנאשם את המתלוננת בכוח וגרר אותה באלימות עד למחסנים הממוקמים בקומת הכניסה של אותו הבניין, שם הוביל אותה לעבר מחסן פנימי השייך לדייר מ"נ.

באותה עת כאשר הנאשם חשד כי המתלוננת מנסה להזעיק עזרה באמצעות המכשיר הסלולרי שהחזיקה בידה, נטל אותו הנאשם ממנה בכוח.

לאחר מכן ובסמוך, התפרץ הנאשם לתוך המחסן, האמור, ללא רשות הבעלים ע"י פתיחת הדלת במשיכה ובדחיפה, והכניס לתוכו את המתלוננת בכוח, סגר אחריהם את הדלת ולא איפשר לה לצאת חרף בקשותיה.

עוד נקבע כי באותן נסיבות הנאשם השעין את המתלוננת על הקיר, הטיח את ראשה בקיר והפשיט אותה בכוח בכך שהפשיל את מכנסיה, גרביוניה ותחתוניה ובעל אותה בכוח. המתלוננת התנגדה ונאבקה בנאשם, צעקה, בכתה וניסתה להדוף אותו, אך הנאשם בתגובה היכה אותה באמצעות אגרופיו ודקר אותה בפניה, בצווארה ובידיה וכן במקומות נוספים בגופה, באמצעות נשק קר עימו הצטייד מראש.

המתלוננת ניסתה לדבר עם הנאשם והציעה לו לצאת "ולעשות את זה בחוץ" וזאת במטרה להשתחרר ממנו, אולם הנאשם התרגז, היכה אותה, והמשיך במעשיו האלימים והכואבים, כשהוא לא מאפשר למתלוננת לצאת מהמקום. לאחר שהנאשם הגיע לפורקן פתח את דלת המחסן ונמלט מהמקום.

בשל מעשי הנאשם נגרמו למתלוננת חתכים ופצעי דקירה מרובים באזור הפנים, הצוואר והידיים. המתלוננת פונתה לבית חולים שם נותחה בהרדמה מלאה בתפירת החתכים ושחררה לאחר אשפוז של ארבעה ימים.

בשלב שמיעת הראיות, במהלך עדות המתלוננת, תיעדנו את מראה הצלקות שנותרו גם לאחר שהפצעים הגלידו, כאמור בעמ' 41 לפרוטוקול.

עוד נקבעו בהכרעת הדין ממצאים רפואיים שנמצאו בבדיקת חיים, שאישרו גרסתה של המתלוננת על כי היתה בתולה בטרם האירוע בו חולל כבודה ופרטיותה נרמסה עד דק, כאמור בסעיף 40 להכרעת הדין כעדות ד"ר א' ציסטיאקוב (ת/272), כדלקמן:

"...שטפי דם ונפיחות בקרום הבתולין, בשקע אחורי, בקיר האחורי של נרתיק, קרע טרי בקרום הבתולין בשעה X\אסיכום: הממצאים באזור אברי המין הינם בעלי אופי חבלתי, יכולים להתיישב עם עיקרי התלונה - חדירה של איבר מין לתוך הנרתיק לפני 3 ימים".

5. בגין המעשים הללו הרשענו את הנאשם פה אחד בעבירות המפורטות לעיל.

הערכת המסוכנות בעניינו של הנאשם (4/ט)

6. על פי האמור בהערכת המסוכנות מיום 20.10.16 הנאשם, בן 26, נולד באוקראינה, הגיע לארץ כתייר בשנת 2014 ועבר להתגורר עם הוריו בקריות.

באשר לעבירות בהן הורשע ציין מעריך המסוכנות כי הנאשם לא לוקח אחריות, מכחיש את ביצוע העבירות ונוטה להציג

את עצמו כאדם ללא דופי וללא חלקים בעייתיים באישיותו ובהתנהלותו, שהשקיע חלק מחייו בהתנדבות ובעזרה לזולת. עוד עולה מהערכת המסוכנות כי הנאשם מחזיק בתפיסות סטריאוטיפיות כלפי נשים ומציג אותן כרכושניות ועסוקות בעיקר ברצונותיהן וצרכיהן.

מהערכת המסוכנות מודגש כי מדובר בנאשם שמעולם לא ניהל זוגיות ממושכת, אשר פגע בקורבן שאינו מוכר לו וביצע את עבירת המין במקום ציבורי תוך כדי מעשי אלימות ושימוש בנשק קר. בנוסף, צוין כי הנאשם הכחיש את ביצוע העבירות, ועל כן גם לא מעוניין בטיפול. כן צוין כי לא ברור האם משפחתו של הנאשם הנמצאת בארץ יכולה להציב לו גבולות.

לאור האמור, ועל פי הנתונים שנבחנו, נקבע בהערכת המסוכנות כי **רמת מסוכנותו של הנאשם - גבוהה.**

תסקיר נפגעת עבירה (ט/3)

7. התסקיר מיום 9.11.16 יובא בתמצית מטעמים של צנעת הפרט.

8. התסקיר מתאר תמונה של נזק עצום שנגרם למתלוננת בעקבות האירוע, בכל מישורי חייה, כשהפרוגנזה לניהול חיים תקינים מדאיגה ביותר.

על פי המתואר בתסקיר המתלוננת צעירה, שעלתה ארצה עם משפחתה כשהיתה פעוטה. משפחתה מתגוררת בדיור ציבורי ומתמודדת עם קשיי הישרדות יומיומיים.

מהתסקיר עולה כי כאשר המתלוננת היתה בת 14 התייתמה מאמה בנסיבות טרגיות חריגות, דבר שהוביל לחסכים, להיעדר תמיכה, הכוונה והכלה הורית, ואלה צמצמו עוד יותר את היכולות הרגשיות והנפשיות שלה להתמודד עם השלכותיו הקשות של האירוע דנן.

עוד צוין כי האירוע מושא ההליך התרחש על רקע מצב אישי שביר ורגיש כשהמתלוננת מצויה בעיצומו של גיל ההתבגרות.

עורכת התסקיר התרשמה כי המתלוננת היא נערה עצובה, כבויה רגשית, מיואשת, ללא כל ציפיות מהאחר ומסביבתה הקרובה. פגיעות נוספות שנגרמו למתלוננת, כעולה מהתסקיר, עניינן בפגיעה במעגל החברתי, הזנחה עצמית, פיזית ורגשית לרבות התנהגות מסכנת, וכן תחושת ייאוש, היעדר תקווה ומשמעות לחיים; כל אלה עלולים להצביע על אפשרות לא מודעת לפגיעה עצמית כדרך התמודדות עם המצוקה.

מהתסקיר עולה כי המתלוננת נמנעת מלבקש עזרה במצוקותיה ובהיעדר רשת תמיכה ומזור לכאביה, היא פעמים "בורחת" מהכאב באמצעות שימוש באלכוהול.

נזקים נוספים שצוינו בתסקיר קשורים בהיעדר גורמי תמיכה ובקושי של המתלוננת לארגן את חייה לאחר הטראומה. כמו כן צוינה פגיעה קשה ביכולת של המתלוננת לתת אמון באחר ובפרט בגברים, עד כי אינה רואה את עצמה מתחתנת והופכת לאם, בנסיבות בהן החוויה המינית הראשונה שלה עם גבר מסתכמת כאירוע של פגיעה וזיכרון צורב, כואב ומבזה.

לכך יש להוסיף, כפי שצוין בתסקיר, שמעבר לכאבים הרבים שנגרמו למתלוננת במעשה האינוס האלים, היא גם חוותה אלימות והתעללות קשה מצד הנאשם, שהותירו בגופה צלקות חיצוניות, המנציחות את האירוע, והופכות אותו למוחשי וחשוף עבורה ברמה היומיומית.

עוד מתואר בתסקיר מצבה הנפשי והרגשי הקשה של המתלוננת, כאשר הנזקים המפורטים לעיל והשלכות של הפגיעה

מונעים ממנה אפשרות לארגן את תמונת חייה שהתעוותה, ומפריעים לה לנהל חיים נורמאליים.

לאור הנזק הקשה והחמור שנגרם למתלוננת, בכל רובד בחייה, כתוצאה ממעשי הנאשם - המליץ שירות המבחן כי תוטל על הנאשם, בנוסף לכל רכיב אחר, החובה לפצות את המתלוננת פיצוי כספי משמעותי.

ראיות לעונש

9. במסגרת הטיעונים לעונש העיד מטעם המאשימה אביה של המתלוננת, אשר תיאר כי מאז האירוע המתלוננת "לא ילדה רגילה, בגללו", כלשונו, ולדבריו היא כל הזמן בוכה, נמצאת לבד ומפחדת מאנשים. אביה של המתלוננת הביע רצון כי הנאשם יקבל עונש ראוי וכי המתלוננת תקבל פיצוי על הנזק הרב שנגרם לה בעקבות האירוע החמור שנצרב בנפשה.

המאשימה במהלך הטיעונים לעונש הגישה תמונות של המתלוננת שצולמו כשהיתה בבית החולים מיד לאחר האירוע, בהן ניתן לראות את פציעותיה, כאשר תוצאותיהן הן צלקות שנותרו בפניה, בצווארה ובידה השמאלית שתועדו בעמ' 41 לפרוטוקול; כן הוגש תיעוד רפואי (ט/2).

מטעם ב"כ הנאשם הוגש מסמך בשפה האנגלית בו מצוין שמו של הנאשם ושנת לידתו, ללא זיהוי נוסף, וכן מתואר כי הנאשם עסק בפעילות התנדבותית ועזרה לילדים נזקקים בשנת 2010 במשך תקופה שלא הוגדרה (ס/1).

טיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

10. בטיעוניה בכתב (ט/1) ובעל פה, טוענת המאשימה כי הנאשם ביצע במתלוננת את עבירת האינוס בנסיבות מחמירות אליה התווספו שורה של עבירות אלימות חמורות, שמציבות אותו בטווח הגבוה של הענישה.

לטענת המאשימה, יש לראות בחומרה את העובדה כי הנאשם הפעיל אלימות חמורה, קשה ומיותרת שחרגה מרצונו "לנטרל" את המתלוננת. כך, כלא הנאשם את המתלוננת במחסן צפוף, חסם את פיה בידי וגם הכה ופצע אותה בפניה, בצווארה ובידה באמצעות חפץ חד, פגיעות שתוצאותיהן צלקות, שהן בבחינת עדות חיה לטראומה שחוותה.

עוד טוענת המאשימה כי לצד השימוש בכוח הפגין הנאשם תחכום וכן עשה שימוש קר ומחושב בכל האמצעים האפשריים להבטיח את הצלחת תוכניתו.

11. באשר לנזקים שנגרמו למתלוננת ממעשי הנאשם טוענת המאשימה כי מדובר בנזקים חמורים, הטומנים בחובם פגיעות נפשיות ופיזיות. הנזק שנגרם למתלוננת, לשיטת המאשימה, מצטרף לנזק לשלום הציבור ובטחונו. המאשימה הפנתה לתסקיר שנערך בעניינה של המתלוננת, המתאר את הנזק העצום שנגרם, שעלול ללמד על קושי בעתיד לנהל אורח חיים תקין.

12. על מנת להמחיש את הטראומה שחוותה המתלוננת באותו אירוע הפנתה המאשימה בטיעוניה לשיחה שערכה הגב' מזל מלקו עם המשל"ט (ת/4), דקות אחדות לאחר האירוע, כאשר המתלוננת בצר לה לאחר האירוע התדפקה על דלת ביתה בבקשת עזרה. באותה שיחה מתארת הגב' מלקו את הגעת המתלוננת לביתה בוכיה ושותתת דם כאשר תוך כדי השיחה מדווחת העדה על המתלוננת המתמוטטת לנגד עיניה, כשברקע ניתן לשמוע את המתלוננת בוכה, זועקת ומייללת, כחיה פצועה, אבודה וחסרת אונים.

13. המאשימה הפנתה לפסקי דין (5/ט) שם נקבעו בגזר הדין עונשים של 15-18 שנות מאסר, חלקם ניתנו בטרם תיקון 113 לחוק העונשין, וטענה כי המקרה דנן חמור עוד יותר מהפסיקה אליה הפנתה.

דא עקא, שעיון בפסיקה שצירפה המאשימה מעלה כי מדובר פעמים במקרים חמורים יותר מהמקרה דנן, כך נדונו אירועים שנפרשו על פני שעות ואף ימים או אירועים שכללו מספר עבירות מין חמורות, פעמים דובר באיומים ברצח שנלוו לעבירות המין ופעמים דובר במתלוננות צעירות מאוד.

לעיתים בפסקי הדין נעשה איזון בין הודאה של נאשם ובין מצבו הנפשי הבעייתי; בין עבר פלילי רלוונטי ושיקולי שיקום או קביעת עונש במסגרת טווחי ענישה שבהסדר טיעון.

14. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, טוענת המאשימה כי הנאשם לא הודה ולא נטל אחריות על המעשה, ובשל כך נכפה על המתלוננת להעיד שעות ארוכות אודות האירוע ועל חייה האישיים, דבר אשר מתווסף לטראומה שחוותה.

המאשימה מוסיפה וטוענת, כי מדובר בנאשם שהמסוכנות המינית הנשקפת ממנו גבוהה, כפי שנקבע בהערכת המסוכנות, במיוחד בנסיבות בהן הוא מסרב לקבל טיפול. עוד טוענת המאשימה כי קיים חשש ממשי שהנאשם ישוב ויבצע עבירות ועל כן, הרחקתו מהציבור והחמרה בעונשו, נדרשות כדי להגן על שלום הציבור.

בנוסף, צוינה העובדה שהנאשם הינו תייר, שחודשים ספורים לפני האירוע הגיע ארצה, אך בתוך זמן קצר הספיק לבצע עבירות כה חמורות, בכך מתחזק הצורך בהרתעת היחיד והרבים, ושליחת מסר חד משמעי של הרתעה כלפי הציבור הרחב.

15. לאור כל האמור, טוענת המאשימה כי מתחם העונש ההולם באירוע דנן נע **בין 17-20 שנות מאסר בפועל**, בצירוף ענישה מותנית ופיצוי משמעותי למתלוננת. לאור הנסיבות בהן בוצעו העבירות טוענת המאשימה כי יש לגזור על הנאשם עונש המצוי ברף העליון של המתחם.

טיעוני ב"כ הנאשם

16. ב"כ הנאשם טענה בע"פ והדגישה כי מדובר בנאשם בן 26, ללא עבר פלילי, אשר הגיע לארץ מאוקראינה מאזור הנתון בלחימה. לטענת ב"כ הנאשם, עובר לאירוע, הנאשם ניהל אורח חיים נורמטיבי, התנדב בארגון שעוזר לילדים נכים וארגן אירועי צדקה על מנת לסייע להם כלכלית, כעולה מהמכתב שסומן 1/ס.

עוד טוענת ב"כ הנאשם, כי הנאשם ממשיך לדבוק בחפותו, ועל כן בחר לנהל משפט עד תום, במסגרתו זוכה ממרבית העבירות אשר יוחסו לו בכתב האישום, כאשר בסופו של יום הורשע רק באירוע אחד.

17. באשר לתסקיר שנערך בעניינה של המתלוננת טוענת ב"כ הנאשם כי הוא מעיד על כך שהמתלוננת חוותה קשיים עוד בטרם האירוע, בשל נסיבות חייה הלא פשוטות; כך גם נעשה על ידה שימוש באלכוהול נוכח קשייה אלה. לדבריה, המתלוננת חוותה קושי רב להסתגל למסגרות בעקבות הנסיבות הטרגיות של מות אמה כשהיתה בת 14. באלה הנתונים, טוענת ב"כ הנאשם כי לא ניתן לייחס את כל הקשיים עימם מתמודדת המתלוננת לאירוע, ואין לדעת האם הם תולדה של האירוע או לא.

18. ב"כ הנאשם מוסיפה וטוענת כי בעת גזירת העונש יש להתחשב בנזק שייגרם למשפחתו של הנאשם מאחר והוא בן יחיד להוריו אשר חווים שבר גדול בשל ההליך המשפטי. עוד ציינה ב"כ הנאשם כי הנאשם חווה במעצרו זה

לראשונה בחייו אירוע תקיפה ועל כן הוגדר כ"טעון הגנה".

ב"כ הנאשם הפנתה לפסקי דין (1/ס) בהם הושתו עונשים קלים מהעונשים להם טוענת המאשימה.

לאור האמור, טוענת ב"כ הנאשם כי מתחם העונש ההולם לאירוע נע **בין 5.5 לבין 10 שנות מאסר בפועל**, אך עותרת להטלת עונש לפי הרף הנמוך במתחם.

עוד עותרת ב"כ הנאשם לפסיקת פיצוי מידתי, ככל שייפסק, בהתחשב בכך שהנאשם עצור תקופה ארוכה, ומשפחתו היחידה בארץ מונה זוג הורים החווים קשיים כלכליים.

19. עיון בפסיקה שצורפה ע"י ב"כ הנאשם מעלה כי רוב פסקי הדין אינם יכולים לשמש באופן משמעותי כר מתאים להשוואה; כך הובאו פסקי דין בהם דובר על עבירות מין שנעשו ע"י אח באחותו כשהיה עוד בשלב שלא ניתן לייחס לו אחריות פלילית ועד גיל 15, או נאשם שהוכר כמוגבל שכלית או במתלוננות בגירות, וכן באירועים שלא כללו הפעלת כוח בוטה וחמור וכן התעללות, חטיפה וכליאת שווא, כבענייננו.

דברי הנאשם

20. הנאשם בתום הטיעונים לעונש חזר על עמדתו כי לא ביצע את העבירות המיוחסות לו, ולדבריו נחוץ למצוא את העברין האמיתי המכונה על ידו "בריון" ואותו להעניש.

דין והכרעה:

ריבוי עבירות

21. בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין במקרה של ריבוי עבירות, על בית המשפט לקבוע האם הן מהוות אירוע אחד או כמה אירועים נפרדים.

על פי סעיף זה, אם קבע בית המשפט כי מספר העבירות מהוות אירוע אחד, אזי יכול לקבוע את מתחם העונש ההולם לאירוע כולו ולגזור עונש כולל לכל העבירות שבאותו אירוע (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין).

המונח "אירוע" שבסעיף 40ג לחוק העונשין נדון בבית המשפט העליון במסגרת ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.14). בפסק הדין האמור נקבע ע"י כב' השופטת ד' ברק ארז, שנמנתה על דעת הרוב, כי את המושג "אירוע" יש לקבוע בהתאם למבחן "הקשר ההדוק" לפיו, עבירות אשר יש ביניהן "קשר הדוק" ייחשבו לאירוע אחד. עוד נקבע על ידה כי "קשר הדוק" יימצא בד"כ -

"כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תוכנית עבריינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה".

כב' השופט ע' פוגלמן הצטרף לדעת כב' השופטת ד' ברק ארז והוסיף כי להשקפתו -

"התיבה "אירוע אחד" רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן; כללו מעשים שונים; ביחס לקורבנות שונים; ובמקומות שונים. הכל - כל עוד הם מהווים מסכת עבריינית אחת".

22. בענייננו, מדובר באירוע אחד שהחל עת פנה הנאשם למתלוננת ברחוב באמתלת שווא שתעזור לו למצוא

את בית הוריו. כשדעתה הוסחה, כפה הנאשם עליה בכוח ובאלימות ללכת לאזור המחסנים של בניין סמוך, שם התפרץ לאחד המחסנים ללא רשות הבעלים והכניס לתוכו את המתלוננת בכוח מבלי לאפשר לה לצאת, חרף תחנוניה. במחסן החשוך והסגור, לאחר שלקח מהמתלוננת את הטלפון הנייד, הטיח הנאשם את ראשה בקיר, הפשיט ובעל אותה בכוח, כאשר כל העת המתלוננת מביעה התנגדות. הנאשם במהלך האונס האלים בתגובה לכל הבעת התנגדות מצד המתלוננת, הוסיף והיכה אותה באגרופיו ודקר אותה בפניה, בצווארה ובידיה וזאת באמצעות נשק קר עימו הצטייד מראש.

האלימות שהפעיל הנאשם נגד המתלוננת היתה חמורה, משמעותית, ובעוצמה רבה גם שהיתה כלואה במחסן חשוך, כשהיא מוחלשת, עייפה לאחר לילה בו בילתה עם חברים וללא שינה. הפציעות שפצע הנאשם את המתלוננת, שהיתה מבחינתו "טרף קל", היו בעוצמה רבה עד שנדרש לאשפז את המתלוננת בבית חולים לאחר המקרה לצורך ניתוח ותפירת החתכים. הנאשם הוסיף חטא על פשע כשבחר לפצוע את המתלוננת פציעות עמוקות בפניה ובצווארה, ולהשאיר בגופה סימנים גלויים לעין, כל זאת בלהט יצריו ותוך כדי ביצוע מעשה האונס.

23. הגם שמדובר במסכת אחת ואירוע אחד, לא למותר לציין כי בנסיבות אלה יש לראות כל עבירה ועבירה שבאותו האירוע על פי מידת חומרתה, ולתת לה משקל כגודל השפעתה על המתלוננת.

24. מדובר אמנם במסכת עבירות כלפי קורבן אחד, שבוצעו בפרק זמן קצר ובזירה אחת, כאשר בין העבירות מתקיים "קשר הדוק" המהווה **אירוע אחד**, אלא שהאירוע האחד כולל בחובו עבירות מין ומספר עבירות אלימות שבוצעו כחלק מתוכנית עבריינית אחת, והכל תוך כדי רמיסה גסה וברוטלית של ערכים מוגנים בסיסיים ופגיעה בוטה בציפור נפשה של נערה צעירה כבת 17.

25. משקבענו כי בפנינו אירוע אחד נעבור עתה לקבוע את מתחם העונש ההולם לאירוע כולו ולאחר מכן נגזור עונש כולל לכל העבירות שבאירוע, בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין.

מתחם העונש ההולם

26. לפי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מ"י [פורסם בבנו] (5.8.13)).

27. **הערך החברתי המוגן** שנפגע ממעשי הנאשם הוא הזכות של אדם להגנה על שלמות הגוף והנפש והזכות כי כבודו יישמר, כך גם ביטחונו האישי וחירותו. רבות דובר בפסיקה על הערך החברתי של שמירה על שלמות הגוף והנפש, והחובה לשגר מסר עונשי ברור ותקיף כנגד מי שפוגע בערך חברתי זה. כך קבע בית המשפט העליון בע"פ 9994/07 פלוני נ' מדינת ישראל, מיום 11.8.08:

"על חומרתם הרבה של מעשי מין המתבצעים בזולת בהעדר הסכמה מרצון אין צורך להכביר מילים. הפסיקה השיפוטית ביחס לעבריינות הפלילית בתחום זה מוליכה מזה שנים קו בולט של החמרה בדין...הניצול המיני של הזולת בדרך של כפייה, או תוך אי התחשבות בהעדר הסכמה הוא אחת התופעות הקשות והפוגעניות ביותר בביטחונו הגופני והנפשי של הפרט, ובשלום הציבור ככלל. הפגיעה המינית העבריינית פולשת לגופו ולנפשו של הקרבן, והורסת בו חלקה טובה. היא מבזה את עצמיותו, ופוגעת באינטימיות ובאוטונומיה המקודשת של גופו. היא משקפת את השתלטות החזק והברוטאלי על

החלש וחסר האונים. היא מצריכה התערבות ממשית של מערכות החוק והמשפט כדי להגן על קרבנות עבריינות המין בפועל ובפוטנציה."

28. **מידת הפגיעה בערכים אלו בענייננו היא גדולה**, בנסיבות בהן הנאשם ניצל את תמימותה של המתלוננת, עוברת אורח אקראית, כשבאמתלת שווא ובהסחת דעת נגררה נגד רצונה עד למחסן אליו התפרץ הנאשם, ושם מבוצעת עבירת אינוס תוך שימוש בכוח ובאלימות, כשהנאשם אינו שועה לתחנוניה לחדול.

עבירת המין בה הורשע הנאשם היא חמורה שבעבירות המין, וחומרה יתרה מתווספת בשל האלימות הקשה ושלוחת הרסן בה נקט הנאשם תוך שימוש בנשק קר, שהסב כאב גופני ונפשי וגרם למום קבוע והשחתת הפנים והצוואר של נערה צעירה, שכל בוקר וערב וכל אימת שתסתכל על עצמה בראי, תיזכר במה שאירע לה.

29. מדובר במעשים שפלים ומכוערים המעוררים שאט נפש שהביאו לפגיעות גופניות ונפשיות קשות במתלוננת, חילול גופה ורמיסת כבודה, כמתואר בתסקיר שירות המבחן. הדברים אמורים ביתר שאת, בנסיבות בהן נוספו גם עבירות של כליאה במחסן חשוך וצדדי, מבלי שיש למתלוננת יכולת לקרוא לעזרה ולהימלט - שם גם ביצע הנאשם את העבירות ללא הפרעה ולא חדל מהן חרף התנגדותה ותחנוניה קורעי הלב, כשלנגד עיניו אך סיפוק דחפיו המיניים האפלים.

30. באשר **למדיניות הענישה הנהוגה** עולה כי מתחם הענישה בעבירת האינוס בנסיבות מחמירות **נוטה להחמרה**.

לדידנו, מדיניות הענישה במקרה שבפנינו צריכה לשקף את שנקבע לא אחת בפסיקת בית המשפט העליון בעבירות מסוג זה -

"גורם מרכזי בגזירת דינו של המערער הוא האינטרס הציבורי שבהרתעת עברייני מין פוטנציאליים ממימוש מזימותיהם. יש להעביר להם מסר ברור וחד משמעי, אשר יקבל ביטוי בהטלת עונשים כבדים על המורשעים בעבירות אלה ובבידודם לתקופה ארוכה מן החברה" (ראו ע"פ 6877/09 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (27.5.2009); ע"פ 9994/07 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (27.5.2009)) (ר' ע"פ 2717/08 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] מיום 15.4.10).

31. על רמת הענישה המחמירה בעבירות מין ניתן ללמוד גם בע"פ 8874/12 **איסו (דניאל) אברהם נ' מדינת ישראל**, (פורסם בנבו) מיום 6.3.14, שנסביותו קרובות למקרה שבפנינו, בהתאמה. שם דובר בתושב אריתריאה שהודה בשלושה אישומים שונים, במסגרת הסדר טיעון, כאשר האישום השני הוא הרלוונטי לענייננו ורק לגביו תיעשה האבחנה למקרה דנן.

על פי אותו פריט אישום שני המערער השווה בישראל פגש את המתלוננת, אישה נשואה תושבת אריתריאה גם כן, באזור התחנה המרכזית בתל אביב והציע לה עבודה. המתלוננת במצוקתה הכלכלית נענתה להצעתו והתלוותה אליו לפארק הירקון, שם בפינה חשוכה, התנפל עליה, חבט בראשה, הפילה ארצה, הוציא סכין ואיים כי אם לא תקיים עמו יחסי מין ירצח אותה. המערער הפשיט את המתלוננת ממכנסיה ותחתוניה והצמיד סכין לצווארה, כשכל העת המתלוננת צועקת לעזרה ומבקשת מהמערער כי יחדל ממעשיו, אך הוא בתגובה הצמיד ז'קט לפיה בניסיון לחנוק אותה ולהשתיקה. בהמשך, פישק המערער את רגליה של המתלוננת אשר ניסתה להתנגד והחדיר בכוח את איבר מינו לאיבר מינה. בגין מעשיו הורשע המערער בעבירה של אינוס בנסיבות מחמירות לפי סעיף 345(ב)(2) לחוק העונשין.

בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו קבע כי מתחם העונש ההולם לאישום זה בלבד נע בין **9-14** שנות מאסר בצינו כי יש לקחת בחשבון את השיקול של הרתעת הרבים ולהעביר מסר עונשי מרתיע, בעידן בו יותר ויותר עבירות מבוצעות על

ידי זרים בנסיבות דומות. לבסוף, גזר בית המשפט על המערער, באישום זה בלבד, עונש של 11 שנות מאסר בפועל, לאחר שהתחשב בעובדה כי המערער ללא עבר פלילי, הודה וחסך את עדות המתלוננת. עוד צוין כי אלמלא ההודאה ונטילת האחריות העונש של המערער היה חמור יותר. בסופו של יום הוטלו על המערער 19 שנות מאסר לריצוי בפועל בגין עוד שני אישומים בהם הורשע.

בית המשפט העליון שדן בערעור שהגיש המערער דחה אותו וקבע כי העבירות בהן הורשע המערער הן מהחמורות בעבירות המין וחומרה מתווספת להן נוכח האלימות הברוטאלית בה נקט המערער, תוך שהוא מסתייג ממסר ההרתעה שהופנה רק כלפי קהילת הזרים. נאמר כי המערער פיתה את המתלוננת להצטרף אליו על מנת לסייע לה במציאת עבודה, ותחת זאת הוביל אותה למקום מבודד שם תקף אותה באכזריות. על כן, נקבע כי אין מדובר בענישה חריגה וכי העונש שנגזר על המערער, אף שאינו מן הקלים, הולם את המעשים הקשים בהם הורשע.

32. המקרה שבפנינו חמור מהמתואר בפסק הדין המצוטט לעיל, ולא משום שהנאשם אינו מודה וביקש לממש את זכותו לנהל משפט, אלא בשל החומרה היתרה שנלוותה לעבירת האינסוס בביצוע עבירות חמורות של חטיפה וכליאה, בנסיבות בהן הנאשם מגדיל לעשות כשמשתמש בעת ביצוע האינסוס בנשק קר ודוקר את המתלוננת - קטינה כבת 17 בחלקי גופה השונים, ללא רחם בתגובה לכל הבעת התנגדות ומחאה מטעמה. כך גם לא חסך הנאשם מן המתלוננת פגיעות מכוונות בפניה ובצווארה שתוצאתן מום וצלקות במקומות גלויים ומהווים תזכורת מתמדת עברה לאירוע ומקור לשאלות מציקות מהסביבה.

33. בעבירת האינסוס בנסיבות מחמירות נקבע עונש מרבי של 20 שנות מאסר אשר לגביה קובע המחוקק בסעיף 355 לחוק העונשין גם רף מינימלי שלא יפחת מרבע העונש המרבי. אלא שכאמור, הנאשם גם ביצע עבירות אלימות חמורות נוספות מעבר לעבירת האינסוס, של חטיפה למטרת ביצוע עבירת מין, כליאת שווא, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ופריצה, שגם הן נתנו אותותיהן בהטלת אימה על נערה צעירה שנתקלה באקראי, ושלא בטובתה, בנאשם שרוע ואלימות מניעים אותו בסיפוק מאווייו הסוטים.

34. באשר ל**נסיבות הקשורות בביצוע העבירות**, בהתאם לסעיף 40ט לחוק העונשין, נציין את הנסיבות החמורות בהן בוצעו העבירות, להן קדם תכנון, מארב, הצטיידות בנשק קר ופניה באמתלת שווא בבקשת עזרה עד כדי הסחת הדעת. הנאשם מזהה את חולשתה של המתלוננת, עייפותה ורצונה למהר הביתה, ומבצע בה מעשה אלימות חמור, לא רק באימים בפגיעה בנשק קר אלא גם שימוש בו (סעיף 40ט(א)(1) לחוק).

35. עוד נציין כי הנאשם ביצע את עבירת האינסוס תוך שימוש באלימות כל אימת שגילתה המתלוננת נימה של התנגדות והתחננה על נפשה, וזאת תוך ניצול לרעה של כוחו העודף - כל אלה הם בבחינת שיקול לחומרה בקביעת מתחם העונש ההולם (סעיף 40ט(א)(10)+(11) לחוק).

36. כמו כן נתייחס לנזק הפיזי והנפשי שנגרם למתלוננת, שהשאיר גם את חותמו על גופה של המתלוננת וצילק את נפשה, כמתואר בתסקיר שנערך בעניינה (סעיף 40ט(א)(4) לחוק).

37. אין אנו פוקדים על הנאשם את קשייה של המתלוננת טרם האירוע בשל מותה הטרגי של אמה לעיניה, ולא את העיבוד החלקי של האבל והסטתה מדרך הגידול שהיה צפוי לה כיתר בני גילה. אלא שאין חולק כי מעשיו הנפשעים של הנאשם לא רק שהם קשים לכל נערה בת 17, בגיל בה מעצבת היא את דרכה בחיים, אלא קשים הם שבעתיים ומועצמים על רקע עברה השביר, כך שהנזק בעניינה הוא לאין שיעור כבד ומשמעותי, כפי שתואר בתסקיר. הנאשם תקף נערה צעירה שחזרה מבילוי שהיתה בבחינת "טרף קל" והלב נחמץ ודואב למקרא תוצאות מעשיו הקשים

גם על רקע חולשותיה החריגות, בנסיבות בהן גם עד לאירוע, החיים לא האירו לה פנים.

38. בנוסף, יש לקחת בחשבון את העובדה כי יכול היה להיגרם למתלוננת נזק חמור יותר בשל השימוש הבלתי מבוקר של הנאשם בנשק קר, ומשום הפגיעות באזורים רגישים של הגוף בצוואר ובפנים, שרק בדרך נס לא גרמו לנזק חמור יותר של פגיעה באיבר חיוני (סעיף 40ט(א)(3) לחוק).

39. זו אף זו, דומה כי איש לא השפיע על הנאשם לעשות את המעשים שאת משמעותם הבין ואת הפסול שבהם ידע ומשנה תוקף יש לתת לעובדה כי גם במהלך האירוע נותר הנאשם בשלו ללא שמץ של רחמים (סעיף 40ט(א)(6) לחוק). ברי כי לנאשם היתה שליטה מלאה על מעשיו ובחירה חופשית שלא לבצעם או למצער לחדול ממעשיו נוכח התנגדות נחרצת של המתלוננת ותחנוניה (סעיף 40ט(א)(7) לחוק).

40. באלה הנתונים, ולאחר ששקלנו את הפגיעה של העבירות בערכים החברתיים המוגנים, את מדיניות הענישה הנהוגה ואת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הגענו למסקנה כי מתחם העונש ההולם לאירוע נע בין **11-17 שנות מאסר בפועל**, בצד מאסר מותנה ופיצוי כספי למתלוננת.

חריגה ממתחם העונש ההולם

41. בנסיבות המקרה לא מצאנו הצדקה לחריגה ממתחם העונש ההולם לקולא בשל **פוטנציאל שיקומי**, משלא הונחה תשתית לגביו (סעיף 40ד לחוק העונשין) ונוכח הערכת המסוכנות, שם צוין כי הנאשם לא הביע נכונות ליטול חלק במסגרת טיפולית. מנגד איננו סבורים כי יש מקום לחצות את רף מתחם העונש ההולם לחומרא משיקולי **הגנה על שלום הציבור** (סעיף 40ה לחוק העונשין).

42. כמו כן, נשקול במסגרת מתחם העונש ההולם את שיקולי **הרתעת היחיד והרבים** מביצוע עבירות דומות (סעיף 40ו ו-40ז לחוק העונשין), שיובאו בחשבון בתוך המתחם.

"העונש המתאים" בתוך מתחם העונש ההולם

43. בבואנו לשקול את **הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות** לצורך קביעת העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם, נציין לקולא את גילו הצעיר של הנאשם והעדור רישום פלילי קודם (סעיף 40יא(1)+(11) לחוק).

הנאשם לא הודה בעבירות בהן הורשע וניהל משפטו עד תום, וזו זכותו. ברי כי אין להחמיר עם נאשם שמנהל משפט, אך מאידך יש לומר כי נאשם המנהל משפט אינו נהנה מהקלה בעונש השמורה למי שמודה, מביע חרטה על מעשיו ובעיקר חוסך את הצורך בשמיעת עדות קורבן העבירה, שבעדותו נאלץ לשוב ולהיזכר בטראומה שחוה (סעיף 40יא(6) לחוק).

44. עוד נתחשב לקולא גם בעובדה כי מדובר במאסרו הראשון של הנאשם (סעיף 40יא(11) לחוק העונשין) וכן נתחשב בפגיעה שתהיה למאסר על משפחתו של הנאשם בהיותו בן יחיד (סעיפים 40יא(1) ו-(2) לחוק העונשין).

45. לחומרא נציין את העובדה כי הנאשם, מחזיק דרכון אוקראיני - שהה בארץ כאורח, אך חרף הכנסת האורחים לה זכה, מצא לפגוע באופן חמור וקשה במתלוננת ולהסיט חייה שהיו שבירים עוד קודם לאירוע, לעבר תהום עמוקה, ממנה טרם מצאה את הכוחות לקום ולהשתקם.

46. אשר להערכת המסוכנות נציין כי אמנם בהערכת המסוכנות נקבעה מסוכנותו של הנאשם כגבוהה אך מאידך נביא בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם וטענתו כי קיים חיים נורמטיביים בחו"ל במסגרתם גם התנדב בעזרה לזולת (סעיף 40יא(7) לחוק) וכן נתחשב בסיכוי הטמון בשיקום הנאשם במהלך המאסר, ככל שיתרצה וימצא כוחות לעבור הליך שיקום.

לסיכום

47. לאחר ששקלנו את מכלול הנסיבות כמפורט לעיל, ונתנו דעתנו מחד גיסא לחומרת העבירות שנעברו באירוע אחד מר וקשה, שהשאיר חותמו בגופה של המתלוננת ונצרב עמוק בנפשה; אך מאידך גיסא את העובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי וכי זהו מאסרו הראשון - מצאנו לגזור על הנאשם את העונשים המפורטים להלן:

א. **13 שנות מאסר בפועל**, שיימנו מיום מעצרו של הנאשם ביום 5.9.15.

ב. **מאסר על תנאי של שנתיים** לבל יעבור הנאשם תוך 3 שנים עבירת מין או אלימות מסוג פשע או עבירת כליאת שווא וחטיפה לשם ביצוע עבירת מין.

ג. **מאסר על תנאי של שנה** לבל יעבור הנאשם תוך 3 שנים עבירת מין או אלימות מסוג עוון.

ד. **פיצוי** למתלוננת בסך 90,000 ₪.

הפיצוי ישולם למתלוננת בדרך של הפקדת סכום הפיצוי בקופת בית המשפט עד ליום 02/04/17.

ב"כ המאשימה תמסור פרטי חשבון הבנק של המתלוננת לצורך העברת התשלום לידיה.

ה. נוכח הפיצוי שנפסק והמאסר שהושת על הנאשם, איננו רואים להטיל **קנס** כספי, שגם לא נטען להשתתו על ידי המאשימה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט חשוון תשע"ז, 30 נובמבר 2016, במעמד באי כח הצדדים והנאשם.

ד. פיש, שופט

ר. פוקס, שופטת

י. אלרון - נשיא
[אב"ד]